

30) Efter 1ste Stykke indsættes: „Oversiddelse af denne Frist berettiger Nævnet til, naar alle tilstedeværende Medlemmer i et beslutningsdygtigt Nævn er enige deri, at nægte at tage Sagen under Paakendelse, medmindre Lejeren inden Fristens Udløb har indgivet Meddelelse til Nævnet“.

ad 30) Se ad Ændring 13.

31) I 2det Stykke, 3die Punktum, indsættes i Stedet for „virkelig skal bruge Lejligheden til Beboelse for“: „vil bruge Lejligheden til Beboelse for sig selv, sine Forældre, Børn eller Søskende“.

32) I samme Punktum udgaar „, eller“, og i Stedet indsættes: „; i disse Tilfælde skal derhos Opsigelsen altid godkendes, naar Ejeren paa det Tidspunkt, da Opsigelsen skal træde i Kraft, vil have besiddet Ejendommen i mindst 1 Aar. Som rimelig Opsigelsesgrund maa endvidere i Almindelighed anses, “

33) Ordene i 2det Stykke, 3die Punktum, fra „denne Bestemmelse“ til „Forelæggelsesdag“ udgaar.

ad Ændring 31—33) Principalt kunde vi ønske hele Opsigelsesretten givet tilbage til Ejeren; men da dette mulig vil fremkalde Betænkelighed, har vi stillet vore Ændringer ud fra det subsidiære Ønske, at Opsigelsesretten fastslaaes i alle Tilfælde, hvor det er udelukket, at Ejeren ved Opsigelsen vil søge at udøve et Pres paa Lejeren i Retning af Lejeforhøjelse, og at den paa de særlige i Lovforslaget specificerede Punkter kun beskæres overfor nye Ejere. Herom henvises til Begrundelsen foran med Tilføje, at Ændringen under 31 efter den Praksis, som mange Nævn benytter, og hvorefter der som Regel nægtes Godkendelse, naar Lejeren blot paaberaaber sig Vanskeligheden ved at skaffe sig anden Bolig, og Ejeren ikke kan godtgøre den absolutte Nødvendighed for ham med Hensyn til at erholde Lejligheden, turde være nødvendig for at gennemføre Lovregelens oprindelige Tanke. Vi maa derhos meget bestemt protestere imod, at den Ejeren ved den nugældende Lov givne almindelige Adgang til at kræve Godkendelse af en Opsigelse, naar han selv vil benytte den paagældende Lejlighed, betages ham, og vi maa derhos anmode om, at denne Ret udvides ogsaa til Fordel for hans nærmeste Slægtninge.

Motivernes Bemærkninger paa dette Punkt forekommer os lidet overbevisende. Hvorledes Ejeren Udnyttelse af Opsigelsesretten til Fordel for sig selv „kan have vist sig at virke til megen Skade“, har vi vanskeligt ved at forstaa, da Ejeren jo ved Indflytningen i sin egen Ejendom giver Plads for en anden paa sit gamle Sted — medmindre man nu vil drage Konsekvensen af Lovens Karakter af Undtagelseslov overfor Grundejerne saa vidt, at man principielt hævder, at Lejernes Adgang til at skaffe sig Husrum et bestemt Sted og i en bestemt Lejlighed bør foretrækkes for Ejeren af Ejendomsretten flydende elementære Ret til at benytte sit eget Hus til eget Brug. Saa længe man staar paa Ejendomsrettens hævdvundne Grund, turde det ikke give tilstrækkelig Føje til at fratage en Ejer den i de bestaaende Kontraktforhold udtrykte Ret til at opsiges en Bruger, at han lige har købt Ejendommen og maaske har betalt den med en af Konjunkturerne paa-virket højere Pris, eller at han ved Købet havde det Hoved- eller Bøjemed at skaffe sig en Bolig — hvis det da ikke er en hertil nylig indvandret Udlænding, der vil besætte en Bolig til Præjudice for Landets egne Børn. Ved at „straffe“ en Køber f. Eks. af en Villa paa denne Maade vil man derhos fremkalde en kunstig ganske uforholdsmæssig Prisforskel mellem mindre Ejendomme, der bebos af Ejeren alene, og hvor denne saaledes selv er raadig over, om han vil flytte, og mellem den samme Art af Ejendomme, der er udlejede, og hvor Lejeren stiller sig uvillig overfor en Flytning.

ad § 8 E. 34) Afsnittet udgaar.

ad 34) Denne Bestemmelse, som faktisk betyder Tvang for Ejeren til at indgaa nyt Lejemaal, turde i alt for høj Grad stride mod Kontraktfrihedens Principper.

ad § 9. 35) I 3die Stykke udgaar „kræve“.

ad 35) Det synes misvisende at sætte Straf for alene at kræve en ikke godkendt Lejeforhøjelse.

36) 4de Stykke udgaar.